

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2024r.

sprawy **I. B., J. B. i B. L.**

uniewinnionych od zarzutu popełnienia czynu z art. 231§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego

od wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 3 lipca 2023r., sygn. akt V Ka

357/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z

dnia 10 stycznia 2023r., sygn. akt II K 13/21

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

2. zwolnić oskarżyciela subsydiarnego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

[PGW]

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu oskarżyciela subsydiarnego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W tym nadzwyczajnym środku odwoławczym sformułowano zarzut rażącej obrazu przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez zaniechanie prawidłowej i wszechstronnej kontroli odwoławczej, zarówno poprzez nieodniesienie się w jakimkolwiek zakresie do niektórych zarzutów apelacyjnych,

jak i nienależyte rozważenie oraz ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów apelacyjnych, co w konsekwencji uniemożliwiło prawidłową ocenę przeprowadzonej przez Sąd Odwoławczy kontroli instancyjnej, mimo złożonego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku w sprawie. Przedmiotowych uchybień Sąd Odwoławczy miał dopuścić się poprzez uznanie, że działanie oskarżonych I. B., J. B. i B. L. nie charakteryzowało się umyślnością, a oskarżone będąc funkcjonariuszami publicznymi nie dopełniły obowiązku prawidłowej weryfikacji wykształcenia oskarżyciela subsydiarnego działały w sposób nieumyślny, podczas gdy z materiału dowodowego wprost wynika, że oskarżone nie miały wiedzy o kierunku studiów ukończonych przez M. R. i umyślnie – przemyślanie, nie przeprowadziły prawidłowej weryfikacji tego wykształcenia, co uzasadniły koniecznością ukończenia postępowania administracyjnego w ustawowym terminie. Zdaniem skarżącego z wyjaśnień oskarżonych wynika wprost, że miały one wątpliwość co do spełniania kryterium wykształcenia przez M. R., ale z premedytacją nie podjęły się jakiegokolwiek działania zmierzającego do weryfikacji wątpliwości, co już samo w sobie jest umyślnym działaniem podyktowanym chęcią zakończenia postępowania konkursowego w terminie, nie bacząc na możliwość pokrzywdzenia swoim zaniechaniem oskarżyciela subsydiarnego, a ponadto Sąd przyjął, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie doszło do wyrządzenia istotnej szkody u M. R., który takie potraktowanie przez komisję konkursową odebrał jako umyślną dyskryminację z uwagi na jego niepełnosprawność, a dodatkowo błędna weryfikacja jego aplikacji na stanowisko urzędnicze doprowadziła do konieczności zmiany miejsca zamieszkania – powyższe z pewnością powinno zostać potraktowane jako wyrządzenie istotnej szkody.

Na wstępie omawiania tak postawionego zarzutu kasacyjnego wskazać należy, że skarżący, mimo postawienia zarzutu przeprowadzenia nieprawidłowej kontroli odwoławczej zarzutu apelacyjnego dotyczącego uchybienia przez Sąd I instancji prawidłowej ocenie dowodów i naruszenia w tym zakresie art. 433§2 k.p.k. i art. 457§3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., nie wskazał *de facto*, w jaki konkretnie sposób Sąd Odwoławczy miałby owe przepisy, natury proceduralnej, naruszyć. Zarówno treść zarzutu, jak również uzasadnienie kasacji dają natomiast podstawę do przyjęcia, że pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w istocie podważa

dokonane w sprawie ustalenia faktyczne (co do zamiaru oskarżonych oraz rozmiaru wynikłej z ich działania szkody). Takie działanie jest zaś, w świetle art. 523§1 k.p.k., niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym.

Nadmienić dodatkowo wypada, że analiza uzasadnienia orzeczenia Sądu II instancji nie potwierdza zastrzeżeń skarżącego. Sąd ten odniósł się do każdego z postawionych w zwyczajnym środku odwoławczym zarzutów i uczynił to w sposób prawidłowy. W odniesieniu do zarzutu apelacji wskazującego na uchybienie art. 7 k.p.k. Sąd skonkludował, że Sąd *meriti* wyrokował na podstawie wszystkich zgromadzonych i ujawnionych w sprawie dowodach, zaś ich oceny dokonał z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, mając na uwadze zarówno okoliczności przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych, a swoje stanowisko w tym zakresie rzeczowo uzasadnił. I nawet, gdyby uznać za skarżącym, że Sąd Okręgowy winien w sposób bardziej szczegółowy odnieść się do poszczególnych argumentów zawartych w apelacji, jego działania nie można uznać za takie, które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym, w szczególności wobec brzmienia art. 537a k.p.k.

Stanowisko Sądu Odwoławczego trudno zresztą uznać za niewłaściwe. Analiza materiału dowodowego sprawy prowadzi bowiem do wniosku, że brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, by oskarżone działały z zamiarem dokonania czynu z art. 231§1 k.k., tj. by chciały go popełnić albo przewidując taką możliwość, godziły się na to.

Należy uznać, że postępowanie w niniejszej sprawie, za sprawą oskarżyciela posiłkowego, było szczegółowe i dogłębne. Pozwoliło ono na usunięcie szeregu nasuwających się wątpliwości związanych z przeprowadzonym postępowaniem rekrutacyjnym. W szczególności wykonanie przez organy postępowania czynności wskazywanych w postanowieniach Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 27 maja 2019r., sygn. akt II Kp 131/19 (k. 104 akt postępowania przygotowawczego) i z dnia 22 listopada 2019r., sygn. akt II Kp 398/19 (k. 147 akt postępowania przygotowawczego), a także w postanowieniu Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 stycznia 2021r. (k. 75 akt sprawy II K 13/21), umożliwiło oczyszczenie przedpola dla podjęcia ostatecznej decyzji merytorycznej przez Sąd I instancji co do postawionego oskarżonym zarzutu. Wyniknęło z nich przede

wszystkim to, że oskarżone, odrzucając kandydaturę M. R. już na etapie badania wymogów formalnych, podjęły decyzję o odrzuceniu jego aplikacji pochopnie, bez należytego upewnienia się co do jej prawidłowości, a tym samym wykazały się niedbalstwem. Nie ulega także wątpliwości, że ich działanie wpłynęło negatywnie na interesy oskarżyciela posiłkowego oraz interes publiczny. Rzecz jednak w tym, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do twierdzenia, że za ich postępowaniem stały jakiegokolwiek przestępne motywy. Należy przyznać rację Sądowi II instancji, że w toku postępowania nie wykazano, aby oskarżone miały jakiegokolwiek interes w wykluczeniu M. R. z procesu naboru, bądź by sposób przeprowadzania konkursu miał na celu wyłonienie konkretnej osoby, na rzecz której miałyby one działać. To z kolei wyklucza przyjęcie, by ich działania były zamierzone.

Również przeświadczenie oskarżyciela subsydiarnego o dyskryminacyjnym charakterze działań członków komisji konkursowej nie mają swojego odzwierciedlenia w ujawnionym materiale dowodowym. W toku postępowania wyjaśniono dostatecznie, dlaczego wyłącznie wykształcenie M. R. wzbudziło u oskarżonych wątpliwości i dlaczego pozostałe kandydatury, w tym D. P., I. K. czy K. B., takich zastrzeżeń nie budziły.

W przypadku dwóch pierwszych kandydatek na wolne stanowisko urzędnicze z pomocą w zakwalifikowaniu ich wykształcenia jako ekonomicznego przyszło oskarżonym zdobyte już doświadczenie rekrutacyjne oraz to, że ukończony przez nie kierunek nie był ani nowy ani interdyscyplinarny. Z kolei K. B. legitymowała się ukończeniem dwóch kierunków studiów, w tym administracji, co pozwoliło oskarżonym na bezwarunkowe zaakceptowanie jej kandydatury.

Mając więc na względzie wszystko powyższe uznać należy, że autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia, a tym bardziej takiego o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

To z kolei skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążono Skarb Państwa zwalniając oskarżyciela od ponoszenia tych kosztów.

[PGW]

[ms]